

Mit liv beriges

Hvordan er arbejdet i Kirkens Korshær ikke bare et socialt arbejde, men også en måde at være kirke på? Om dette helt grundlæggende spørgsmål vil Jørgen Lasgaard tale med seks forskellige personer i løbet af bladets numre i 2016. Denne gang er det Kaj Skjølstrup, leder af byarbejdet og varmestuen i Nørregade i Odense.

Kaj Skjølstrup har været korshærsleder i Odense gennem mange år, og for ham er det kristne fundament en vigtig del af arbejdet.

- I Kirkens Korshær vil vi gerne bygge broer, siger Kaj Skjølstrup og fortsætter:

- Først er der den bro Jesus bygger til jorden, mellem Gud og mennesker. Jesus kommer med noget radikalt nyt. Han elsker os først, for at vi kan elske andre. Og så er der vores hverdag, hvor vi bygger bro, når mennesker mødes. Broer mellem brugere, broer for frivillige, broer på kryds og tværs, hvor fællesskabet skabes, som modsiger og modvirker ensomhed. Der er broer, der kommer af samtaler, og der er broer, bare etableret med et smil, nærværende opmærksomhed, det, at man føler sig velkommen og har lov til at være den, man er.

Der er også arbejds-fællesskaberne, som jeg har oplevet de sidste år ved etableringen af to nye genbrugsbutikker. Hver enkelt person møder ind med sin egen historie og motivation for at blive frivillig. Der er nogle med stort overskud, andre, der faktisk selv er i underskud, men som gerne vil dele noget af deres liv med andre. Hvor forunderligt det er, når et rummeligt fællesskab bliver til, hvor det accepteres, at alle yder, hvad de kan, og derfor er der forskellig hastighed i, hvad man magter, men alle har værdi. Alle har betydning.

Det er også det Paulus' tekst om fællesskabet som et legeme, en krop, hvor der er ligeværd og forskellighed, handler om. Der er brug for ledelse i fællesskabet, men der er også brug for nogen, der hænger tøjlet på de rigtige bøjler og andre, der støvsuger. Alle funktioner er vigtige, og der går ged i den, hvis noget af det mangler. Man skal både vide, hvornår man har vagt, og man skal møde ind og regne med, at der er orden og støvsuget. Der er både funktioner, der er synlige, og andre, der er mere skjulte, men fællesskabet fungerer bedst, når vi har øje for helheden. Det er ikke sådan, at jeg italesætter en hel masse med vores kristne fundament, men det er der bare, som en grundsten.

Mange vil være frivillige i en af vores genbrugsbu-

tikker, fordi vi gør noget godt for vores egne, folk i nød i Danmark. Vi er sammen om en opgave, og alle kan være der i frihed med deres personlige gudsforhold, ingen skal pådømmes noget. Når vi har samlinger, kan vi både synge fra højskolesangbog og salmebog. Når nogen spørger mig om, hvordan vi er kirke i Kirkens Korshær, svarer jeg, at vi er kirkens dagligstue. Kirkerummet er der til gudstjenester og begravelser og stilhed. Varmestue og genbrugsbutik, det er kirkens dagligstue, hvor vi søger at praktisere noget af det, som Jesus taler om.

I Bibelen står der noget om, at det er ved at give, at man får. Det har psykologerne nu også fundet ud af. Mennesker, der giver penge eller gør noget for andre mennesker, bliver lykkeligere.

Det er det, jeg selv har oplevet, ved at få lov til at være med i Kirkens Korshær – jeg har fået et rigere liv – fordi jeg har fået så meget igen. Det er det samme, som mange frivillige oplever, når de kommer med i fællesskabet i Kirkens Korshær – man giver og man beriges, slutter Kaj Skjølstrup.

KAJ SKJØLSTRUP

57 år, leder af byarbejdet og varmestuen i Nørregade, Odense, gennem 24 år. Uddannet diakon fra Diakonhøjskolen Aarhus, har arbejdet i Kirkens Korshær Odense i 30 år.

JØRGEN LASGAARD

Korshærspræst Aarhus, 2001-15. Frivillig i Kirkens Korshær siden 1982.

Foto: Jeannette Gudmann

Tekster:

Paulus fra 1. Korinterbrev kap. 12, vers 14-18:

Et legeme består heller ikke kun af én del, men af mange. Siger foden: "Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet, Er den dog alligevel en del af legemet, Og siger øret: "Jeg er ikke øje, altså hører jeg ikke til legemet", Er det dog ligefuldt en del af legemet. Var hele legemet øje, Hvad blev der så af hørelsen? Og var det hele hørelse, hvad blev der så af lugtesansen? Gud har nu engang givet hver enkelt del dens plads på legemet, som han ville det.

Benny Andersen: Lighed

Og ingen mennesker er mindreværdige At nogen føler sig mindreværdige og føler andre som merværdige skyldes for det meste at de der føler sig merværdige får andre til at føle sig mindreværdige At få andre til at føle sig mindreværdige må betragtes som mindreværdigt så derfor må de der betragter sig selv som merværdige og betragter de andre som mindreværdige selv betragtes som mindreværdige Men hvis alle må betragtes som mindreværdige kan betegnelsen ikke bruges mere derfor er der ingen mindreværdige mere her i reservatet

Kaj Skjølstrup om billedet:

Billedet forestiller Storebæltsbroen på en gråvejrsdag. Pludselig rammer lyset midten af broen som en kærlig hilsen fra Vor Herre, som glimt af evighed. Lyset bryder igennem i et minut, og det er stort. Kaj Skjølstrup citerer Poul Krebs: "Gud må være maler med de farver, her er".

Kaj Skjølstrup om teksterne:

Benny Andersen digter på grundlag af den kristne kultur. Det er helt centralt, at alle menneskers ligeværd italesættes og praktiseres. Det er kristendom i funktion, så alle vokser ved at erfare, at de er meget værd for fællesskabet.